

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana (2. dan, 19. siječnja)

Druga meditacija za molitvenu osminu za jedinstvo kršćana (19. siječnja). Teme: Molitva: središte svih ekumenskih zadataka; osobno obraćenje radi pročišćenja srca; načini ekumenizma: dijalog i zajednički rad.

16.01.2020.

2. dan, 19. siječnja

- Molitva: središte svih ekumenskih zadataka.
- Osobno obraćenje radi pročišćenja srca.
- Načini ekumenizma: dijalog i zajednički rad.

ISUS se uoči Muke susreće sa svojim apostolima u Gornjoj sobi. Gospodin zna da je došlo njegovo vrijeme. Neće više sjediti za stolom s njima na zemlji, već će ih čekati pokraj Oca. Apostol Ivan, prisutan u onim važnim trenucima, prije nego što pripovijeda događaje te noći, opisuje Isusov duh: „budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio" (Iv 13,1). Upravo ga je ta ljubav - također i za svakoga od nas - nagnala da nekoliko minuta kasnije pita svoga Oca za jedinstvo svojih učenika kroz stoljeća.

Ekumenizam - istaknuo je sveti Josemaría - je "želja za proširivanjem

srca, za otvaranje svima
otkupiteljskim strepnjama Kristovim,
koji svakoga traži i želi dobrodošlicu,
jer je prvo volio sve" [1]. Jedinstvo je
manifestacija milosrđa: ono se rađa
iz našeg jedinstva s Bogom i prelijeva
se u ljubav koja ne stvara granice
drugima i ne zna reći dosta. Kršćani
"osjećaju kako su im srca široka",
rekao je sveti Ivan Krizostom u
homiliji. „Kao što toplina širi tijela,
tako i dobročinstvo ima snagu
množenja, budući da je to topla i
gorljiva vrlina“ [2]. Kao posljedica
toga, kako ističe sveti Ivan Pavao II,
"napredak se postiže na putu koji
vodi ka obraćenju srca prema ljubavi
koju čovjek ima prema Bogu i,
istodobno, prema braći: svoj braći,
čak i onima koji nisu u punom
zajedništvu s nama. Iz ljubavi se rađa
želja za jedinstvom, također i s
onima koji su tu želju uvijek
ignorirali »[3].

Njegovo prisno sjedinjenje s Ocem i
žed za dušama tjeraju Isusa da moli:
„ja u njima i ti u meni, da tako budu
savršeno jedno da svijet upozna da si
me ti poslao i ljubio njih kao što si
mene ljubio“ (Iv 17,23). Pridruženi
Isusovoj molitvi, ova želja za
jedinstvom poziva nas da molimo za
sve kršćane i sa svim kršćanima. Na
putu prema jedinstvu, prvu ulogu
ima molitva, koja je nesumnjivo srce
cijelog ekumenskog zadatka. „Ako
kršćani, unatoč svojim podjelama,
znaju sjediniti sve više i više
zajedničku molitvu oko Krista, postat
će svjesniji da ih dijeli manje od
onoga što ih ujedinjuje. Ako se češće i
upornije nađu pred Kristom u
molitvi, naći će snage suočiti se sa
čitavom bolnom i ljudskom
stvarnošću podjela“ [4]. Ova
zajednička molitva, kako Benedikt
XVI ističe, „nije dobrovoljni ili puki
sociološki čin, već je istinski izraz
vjere koji ujedinjuje sve Kristove
učenike“ [5].

ISPRED groba svetog Pavla papa Franjo je istaknuo da autentična potraga za jedinstvom znači vjerovati, u iskrenoj molitvi, u milost Oca. Sa poniznim stavom tražimo od Boga oprost za naše podjele, koje su otvorena rana u Tijelu Kristovu. Taj isti oprost tražimo i zbog razdvajanja naše braće lošim ponašanjem katolika kroz povijest. Na isti način žalimo kad su danas ili u prošlosti katolici bili uvrijeđeni od strane drugih kršćana. "Ne možemo izbrisati ono što je bilo", nastavio je Papa tom prilikom, "ali ne želimo dopustiti da tegobe prošlosti i dalje kontaminiraju naše odnose" [6].

Vrlo je vjerojatno da su, kako ističe Drugi vatikanski sabor, za razdvajanje kršćana ponekad "odgovorne obje strane, ali oni koji su se sada rodili i njeguju vjeru u Isusa Krista u tim zajednicama, ne mogu se smatrati odgovornima za grijeh razdora, a Katolička ih Crkva

prihvaća s bratskim poštovanjem i ljubavlju“ [7]. Temelj ekumenske predanosti je u obraćenju srca. Na ovaj ćemo način s novim srcem promišljati prošlost čistim Kristovim pogledom, a on će nam pružiti potrebnu milost za pročišćavanje našeg sjećanja, oslobađajući ga nespোরazuma i predrasuda.

Život svetog Pavla je dobar primjer u tom pogledu. Njegovo obraćenje "nije bilo korak od nemoralala do morala - moral mu je bio neupitan -; od pogrešne vjere do ispravne vjere - njegova je vjera bila istinita, iako nepotpuna -; ali trebalo ju je osvojiti Kristovom ljubavlju: odricanjem od svog savršenstva; bila je to poniznost onih koji su se bez rezerve stavili u službu Kristovu u korist braće. I samo u odricanju od sebe, u ovom suglasju s Kristom, također se možemo sjediniti među sobom, možemo postati "jedno" u Kristu" [8]. Svakako, predanost i molitva za

jedinstvo nisu rezervirane samo za one koji žive u kontekstima podjele; naprotiv, u našem osobnom dijalogu s Bogom ne možemo zanemariti ovu zabrinutost. S pouzdanjem koju nam daje zajedništvo svetaca, zajedno s braćom po cijeloj zemlji, molimo: "Svi smo jedno."

MOLITVA i osobno obraćanje naša su glavna sredstva za rad na jedinstvu kršćana. Možemo čak reći da je najbolji oblik ekumenizma boriti se živjeti u skladu s Evanđeljem, kako bi naš život bio slika onoga Krista oko kojega se želimo okupiti. Ali istodobno, moramo imati stvaran interes za razgovor s razdvojenom braćom. Zbog toga je na prvom mjestu dobro zapamtiti da se „istina nameće samo silom one iste istine koja prodire, i mekoćom i čvrstinom istovremeno, u duše“ [9]. Autentični ekumenski dijalog, koji izbjegava sve oblike redukcionizma, sinkretizma ili lakog slaganja, ima svoj temelj u

ljubavi prema istini [10]. Samo gledajući drugu osobu Isusovim očima, zahvaljujući pažljivom osluškivanju, s novom jasnoćom možemo i osobno otkriti aspekte bogatstva kršćanske poruke.

Uz dijalog, zajednički je rad još jedan vrlo učinkovit način promicanja kršćanskog jedinstva. Sve više i više polja otvara prostor za ekumensku suradnju, posebice u pogledu prisutnosti Evanđelja u društvu. Sveti Josemaría smatrao je da duh Opusa Dei, potičući osobnu inicijativu u apostolatu i na poslu, može biti plodonosan u stvaranju „točaka laganog susreta, na kojima razdvojena braća otkrivaju – takav je život, godinama se to dokazuje - dobar dio doktrinarnih pretpostavki u koje su i oni i mi, katolici, položili toliko ekumenske nade »[11].

Imamo dva načina za rad na jedinstvu: s jedne strane, molitva i

obraćenje srca; s druge strane dijalog i suradnja s drugim kršćanima.

Uvjereni u snagu molitve cijele Crkve tijekom ovog tjedna, jednostavno se okrećemo Mariji. Njezina poslušnost Duhu Svetomu dragocjen je primjer istinskog ekumenskog stava.

[1] Sveti Josemaría, *Ljubiti Crkvu*, n. 28.

[2] Sveti Ivan Krizostom, *Homilija o drugoj poslanici Korinćanima*, 13, 1-2.

[3] Sveti Ivan Pavao II, Enciklika *Ut unum sint*, n. 21.

[4] *Ibid.*

[5] Benedikt XVI, Homilija, 23-I-2008.

[6] Franjo, Homilija, 25-I-2016.

[7] Drugi vatikanski sabor, *Unitatis redintegratio*, n. 3.

[8] Benedikt XVI, Homilija, 25-I-2009.

[9] Drugi vatikanski sabor, *Dignitatis humanae*, n. 1.

[10] Usp sveti Ivan Pavao II, Enciklika *Ut unum sint*, nn. 36-38.

[11] Sveti Josemaría, *Razgovori*, n. 22.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/molitvena-
osmina-za-jedinstvo-krscana-2-dan-19-
sijecnja/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/molitvena-osmina-za-jedinstvo-krscana-2-dan-19-sijecnja/) (8.08.2025.)